

Publicerad 2016-03-05 00:09 av Linil

Kan inte ge replik

En gång hade jag en bror jag kände
men så var det något som hände

Han var tvungen att gå dit alla går
och att motstå kallelsen han inte rår

Saknaden är stor och tomheten monumental
det känns som någon av mig något stal

Bilden av honom var länge tydlig
och han syntes mig så väldigt prydlig

Men hela livet kommer som ett evigt bokslut
räkenskaper att granska och felsteg ska ha beslut

Min bild av honom nu är ny och okänd
jag hör hans stämma brista i ton på ton alltför bakvänd

Jag är arg och känner mig sviken
kan inte ens ge honom sista repliken

Han satt i glashus och kastade stenar
och sa sådant han uppenbart inte menade

Jag går här i mina minnens ruiner
och det känns som att tömma någon annans latriner

I sinom tid kanske en ny förståelse växer fram
men jag är just nu bara så väldigt tveksam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linil med Poeter.se id #44265 innehar upphovsrätten